

Zadeva C-319/22

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

11. maj 2022

Predložitveno sodišče:

Landgericht Köln (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

4. maj 2022

Tožeča stranka:

Gesamtverband Autoteile-Handel e. V.

Tožena stranka:

Scania CV AB

Predmet postopka v glavni stvari

Uredba 2018/858 – Člen 61 – Obseg obveznosti proizvajalca gospodarskih vozil, da neodvisnim trgovcem z deli za motorna vozila predstavi informacije na lahko dostopen način v obliki strojno berljivih podatkovnih nizov, primernih za elektronsko obdelavo – Vpliv Splošne uredbe o varstvu podatkov na to obveznost

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Razlaga prava Unije, člen 267 PDEU

Vprašanja za predhodno odločanje

- I. Ali zahteva iz člena 61(1), drugi stavek, Uredbe (EU) 2018/858, ki določa, da so

„[i]nformacije [...] predstavljene na lahko dostopen način v obliki strojno berljivih podatkovnih nizov, primernih za elektronsko obdelavo“,

zajema vse informacije o popravilu in vzdrževanju v smislu člena 3, točka 48, Uredbe, **ali pa** je ta zahteva omejena na tako imenovane informacije o nadomestnih delih („deli vozila, [...] ki jih je mogoče zamenjati z nadomestnimi deli“) v skladu s točko 6.1 Priloge X k Uredbi?

II. Ali je treba člen 61(1), drugi stavek, Uredbe (EU) 2018/858, v skladu s katerim morajo biti informacije predstavljene

„na lahko dostopen način v obliki strojno berljivih podatkovnih nizov, primernih za elektronsko obdelavo“,

in člen 61(2), drugi pododstavek, v skladu s katerim se neodvisnim izvajalcem, ki niso serviserji,

„informacije podajo tudi v strojno berljivi obliki, ki jo je mogoče elektronsko obdelati s splošno dostopnimi orodji informacijske tehnologije in programsko opremo in ki neodvisnim izvajalcem omogoča izvajanje nalog, povezanih z njihovim poslovanjem, v poprodajni dobavni verigi“,

razlagati tako, da proizvajalec vozil izpolni svoje ustrezne obveznosti le tako, da

1. omogoča dostop do informacij prek interneta z računalniško vodeno poizvedbo prek vmesnika za dostop do podatkovne baze z možnostjo prenosa rezultatov, ali pa zadostuje, da uporabniku omogoča, da na zaslonu išče le ročno po spletni strani in omejuje rezultat poizvedbe na vidno vsebino zaslona?

in

2. omogoča iskanje vseh informacij v zbirki podatkov, povezanih z identifikacijskimi številkami vozila (VIN), na podlagi teh VIN, ki jih da na voljo na ločenem seznamu, in ne glede na to

- tudi na podlagi drugih značilnosti za identifikacijo vozil v skladu s s točko 6.1, pododstavek 3, Priloge X k Uredbi
- in na podlagi pojmov, ki jih sicer uporablja za kategorije (kot so kategorije sestavnih delov, nadomestnih delov, navodil za popravilo in vzdrževanje ter tehničnih ilustracij), in druge vnose v podatkovni zbirki v poljubnih povezavah,

ali pa zadostuje, da proizvajalec ponudi iskanje izključno kot posamezno poizvedbo na podlagi VIN enega samega, konkretnega vozila, ne da bi hkrati zagotovil posodobljen seznam vseh VIN svojih vozil?

in

3. zagotavlja te podatkovne nize v datotekah, katerih format je namenjen neposredni elektronski (nadaljnji) obdelavi vsebovanih podatkovnih nizov z navedbo ustreznega opisa podatkovnega niza (v primeru besedil in tabel), **ali** pa v ta namen zadošča možnost izpisa zgolj zaslonskega prikaza v katerem koli običajnem formatu datoteke, kot je na primer datoteka PDF?

III. Ali člen 61(1) Uredbe (EU) 2018/858 pomeni zakonsko obveznost za proizvajalce vozil v smislu člena 6(1)(c) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki upravičuje posredovanje VIN oziroma informacij, povezanih z VIN, neodvisnim izvajalcem kot drugim upravljavcem v smislu člena 4, točka 7, Splošne uredbe o varstvu podatkov?

Navedene določbe prava Unije

Uredba (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o odobritvi in tržnem nadzoru motornih vozil in njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, spremembi uredb (ES) št. 715/2007 in (ES) št. 595/2009 ter razveljavitvi Direktive 2007/46/ES, zlasti člen 61 in Priloga X

Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov), zlasti člena 4 in 6

Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/1244 z dne 20. maja 2021 o spremembi Priloge X k Uredbi (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta glede standardiziranega dostopa do informacij o vgrajenem sistemu za diagnostiko na vozilu ter informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ter zahtev in postopkov za dostop do varnostnih informacij vozila

Dopolnilne smernice o vertikalnih omejitvah v sporazumih o prodaji in popravilih motornih vozil ter distribuciji rezervnih delov za motorna vozila (2010/C 138/05) (v nadaljevanju: Dopolnilne smernice)

Uredba (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o homologaciji motornih vozil in motorjev glede na emisije iz težkih vozil (Euro VI) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ter o spremembi

Uredbe (ES) št. 715/2007 in Direktive 2007/46/ES ter o razveljavitvi direktiv 80/1269/EGS, 2005/55/ES in 2005/78/ES, zlasti člen 6

Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil, zlasti člen 6

Direktiva (EU) 2019/1024 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o odprtih podatkih in ponovni uporabi informacij javnega sektorja

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Stranki se prepirata zaradi oblike, vsebine in obsega obveznosti tožene stranke, da zagotovi informacije o vozilu, OBD ter popravilu in vzdrževanju vozila na podlagi člena 61(1) in (2) Uredbe 2018/858.
- 2 Člani tožeče stranke so ustvarili 80 % prometa neodvisne trgovine z deli za motorna vozila v Nemčiji. Tožena stranka je švedski proizvajalec, ki proizvaja med drugim gospodarska vozila. Je eden največjih proizvajalcev težkih tovornjakov v Evropi in je od leta 2015 hčerinsko podjetje v 100-odstotni lasti družbe Volkswagen AG. Kot imetnik ES-homologacij je proizvajalec v smislu člena 3, točka 40, Uredbe 2018/858 in hkrati naslovnik člena 61(1) in (2) Uredbe 2018/858.
- 3 Tožena stranka neodvisnim izvajalcem, kot so člani tožeče stranke, omogoča le ročni dostop do sistema IPV (informacije o popravilu in vzdrževanju) (pri čemer ima tožena stranka v mislih informacije o vozilu, popravilu, vzdrževanju in OBD itd.) prek spletne strani. Na tej spletni strani je mogoče prek obrazca za iskanje po izbiri poiskati informacije o določenem vozilu z vnosom zadnjih sedem števk identifikacijske številke vozila (vehicle information number, VIN) ali pa se išče po splošnih informacijah vozila, ki se ne nanašajo na posamezno vozilo (na primer po modelu, značilnostih motorja, letu izdelave itd.).
- 4 Vendar tožena stranka neodvisnim izvajalcem ne da na voljo nobene VIN. VIN posameznega vozila stranke, ki ga je treba servisirati ali popraviti, pozna le servisna delavnica, medtem ko proizvajalci in prodajalci nadomestnih delov ali izdajatelji tehničnih informacij teh posameznih števil ne poznajo. Vendar, kot navaja tožena stranka, iskanje na podlagi splošnih meril brez vpisa VIN vodi le do nenatančnih rezultatov.
- 5 Poleg tega je rezultat iskanja, ki se uporabniku prikaže na zaslonu po vnosu VIN ali splošnega iskalnega pojma, mogoče zgolj natisniti ali shraniti lokalno na računalnik kot datoteko PDF. Informacijska vsebina takega izpisa ali tako izdelane datoteke PDF je zato omejena na tisto, kar je vidno na zaslonu.

- 6 Tožena stranka zagotavlja neodvisnim izvajalcem tudi informacije o nadomestnih delih le v tej obliki. Edina razlika v primerjavi z IPV je v tem, da ima uporabnik dodatno možnost shraniti rezultat iskanja, prikazan na spletni strani, lokalno na svoj računalnik kot XML-datoteko.
- 7 Zato bi bilo za prikaz vseh informacij na zaslonu za eno samo vozilo in pretvorbo strani v datoteko PDF ali XML torej treba ustvariti na stotine, če ne celo na tisoče strani na podlagi različnih iskalnih poizvedb. To bi posledično pomenilo ogromno časa za zbiranje in pridobivanje teh informacij. Poleg tega v primeru IPV ni možnosti naknadne samodejne obdelave, saj datoteke PDF, ki jih v zvezi s tem ponuja tožena stranka, ne vsebujejo informacij o medsebojno povezanih podatkih.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

Prvo vprašanje za predhodno odločanje

- 8 Stranki sta v sporu glede tega, ali se zahteva iz člena 61(1) in (2) Uredbe 2018/858, v skladu s katero morajo proizvajalci informacije predstaviti na lahko dostopen način v obliki strojno berljivih podatkovnih nizov, primernih za elektronsko obdelavo, uporablja za vse informacije o popravilu in vzdrževanju v smislu člena 3, točka 48, te uredbe ali samo za informacije o identifikaciji vozil in nadomestnih delov (informacije o nadomestnih delih) iz točke 6.1(3) Priloge X.
- 9 Tožena stranka meni, da se obveznost proizvajalcev, da zagotovijo strojno berljive podatkovne nize, ki jih je mogoče elektronsko obdelati, nanaša le na informacije o nadomestnih delih iz točke 6.1 Priloge X k Uredbi. V tem smislu je člen 61(1) Uredbe splošna in nespecifična določba, ki jo konkretizira šele Priloga X. Vendar je v točki 6.1 navedena strojno berljiva oblika, primerna za elektronsko obdelavo, samo za informacije o nadomestnih delih. Vse ostale kategorije tehničnih informacij naj bi bile zajete v točki 2.5 Priloge X, ki ne predvideva te oblike zagotavljanja informacij.
- 10 Nasprotno pa tožeča stranka meni, da vsebinske obveznosti proizvajalcev izhajajo izključno iz člena 61(1) in (2) Uredbe, ki ni omejen na določene kategorije tehničnih informacij. V skladu s členom 61(4) Uredbe naj bi se Priloga X nanašala le na podrobnosti o povsem tehničnih zahtevah za dostop. Ker točka 6.1 Priloge X vsebuje podrobnejši opis dostopa do podatkovnih zbirk, ki ga morajo zagotoviti proizvajalci vozil za podkategorijo informacij o nadomestnih delih, iz tega naj ne bi moglo izhajati, da je ustrezna zahteva iz člena 61(1) in (2) omejena na to kategorijo tehničnih informacij, ki so v Prilogi navedene posebej. Dostop do informacij o popravilu in vzdrževanju se vedno nanaša na dostop do podatkovnih zbirk. Točka 6.1 Priloge X vsebuje le pojasnilo, ki velja tudi za vse druge kategorije.
- 11 V prid mnenju tožeče stranke govori dejstvo, da člen 61(1) in (2) Uredbe ne vsebuje omejitve na informacije o nadomestnih delih in da je Priloga X k Uredbi v

skladu s členom 61(4) namenjena le določitvi tehničnih zahtev za dostop. Poleg tega se cilj Uredbe, naveden v uvodnih izjavah 50 in 52, da se zagotovi konkurenca na trgu storitev informiranja, nanaša na vse kategorije informacij o popravilu in vzdrževanju. Po drugi strani se člen 61(4) Uredbe sklicuje na Prilogo X v zvezi s tehničnimi zahtevami za vse kategorije tehničnih informacij. Dejstvo, da je v Prilogi X navedeno zagotavljanje informacij v obliki strojno berljivih podatkovnih nizov, primernih za elektronsko obdelavo, samo v zvezi z informacijami o nadomestnih delih, bi bilo mogoče razlagati tudi tako, da je zakonodajalec nameraval zahtevo iz člena 61(1) in (2) omejiti na to kategorijo.

Drugo vprašanje za predhodno odločanje

(a) Poizvedba prek vmesnika za dostop do podatkovne baze

- 12 Tožeča stranka meni, da so neodvisni izvajalci upravičeni do dostopa do informacij o popravilu in vzdrževanju z računalniško vodeno poizvedbo prek vmesnika za dostop do podatkovne baze. Zahteva po takem vmesniku sicer ni izrecno navedena v Uredbi 2018/858, vendar naj bi izhajala iz njenega člena 61(1) in (2), v skladu s katerim morajo biti informacije na voljo „na lahko dostopen način“, da lahko neodvisni izvajalci (razen serviserjev) opravljajo naloge, povezane z njihovim poslovanjem v poprodajni dobavni verigi. To naj bi zahtevalo avtomatiziran dostop prek vmesnika. Z zahtevo po „lahki dostopnosti“ naj ne bi bilo združljivo, če bi morali neodvisni izvajalci potrebne informacije iskati ročno (tako da bi uporabnik vnesel določene iskalne pojme), rezultat poizvedbe pa bi bil omejen na vsebino, vidno na zaslonu. Zahteva po vmesniku za dostop do podatkovne baze naj bi izhajala tudi iz cilja Uredbe, da se zagotovi učinkovita konkurenca na trgu storitev informiranja. Temu naj bi bile namenjene določbe o odobritvi dostopa do informacij o popravilu in vzdrževanju.
- 13 Tožena stranka nasprotno trdi, da Uredba ne predvideva zahteve po takem vmesniku za dostop do podatkovne baze. Obstajala naj bi zgolj zahteva, da so informacije na voljo na spletnih straneh in, kar zadeva informacije o nadomestnih delih, v podatkovni zbirki. Iz merila „lahke dostopnosti“ naj ne bi bilo mogoče sklepati, kako je treba zagotoviti dostop do informacij. To naj bi izhajalo iz sodbe Sodišča z dne 19. septembra 2019, Gesamtverband Autoteile-Handel (C-527/18, EU:C:2019:762), ter iz prve uvodne izjave Uredbe 2021/1244, v kateri je navedeno, da ni harmoniziranih meril glede načina, kako je treba te informacije dati na voljo. Člen 61(2), prvi pododstavek, Uredbe 2018/858, v skladu s katerim naj bi bilo treba informacije predstaviti tako, da „jih lahko neodvisni izvajalci obdelajo z razumnimi prizadevanji“, naj bi bila samo prehodna ureditev, dokler se dostopa ne standardizira. Tudi nedavno sprejeta Uredba 2021/1244 ne predvideva vmesnika, temveč le zagotavljanje informacij prek spletnih strani.
- 14 Razlago tožene stranke bi lahko podpiralo dejstvo, da Uredba ne zahteva izrecno vmesnika. Standard bi bilo torej mogoče razumeti tako, da je oblikovanje poti dostopa do informacij prepuščeno proizvajalcu vozila. V prid razlagi tožeče

stranke pa bi lahko govorilo to, da zahteva iz člena 61(1) in (2), da so informacije predstavljene „na lahko dostopen način“, praktično izključuje ročno poizvedbo kot drago metodo dostopa. Smisel in namen uredb o dostopu do informacij, in sicer zagotavljanje učinkovite konkurence, prav tako napeljujeta na možnost avtomatizirane možnosti poizvedbe prek vmesnika za dostop do podatkovne zbirke.

(b) Iskanje

- 15 Po mnenju tožeče stranke omejene možnosti iskanja, ki jih ponuja tožena stranka, niso v skladu z zahtevo, da morajo biti informacije o popravilu in vzdrževanju predstavljene na „lahko dostopen način“, iz drugega stavka člena 61(1) Uredbe 2018/858. Neodvisni izvajalci, kot so proizvajalci nadomestnih delov in trgovci z nadomestnimi deli ter izdajatelji tehničnih informacij, ki niso serviserji, naj pogosto ne bi imeli na voljo VIN; vsekakor naj ne bi imeli seznama vseh VIN vozil na trgu. Zato naj bi na spletni strani tožene stranke lahko dobili le pomanjkljive informacije o ustreznih navodilih za popravilo in vzdrževanje ter nadomestnih delih za ta vozila. Neodvisni izvajalci naj torej ne bi mogli izpolniti svojih nalog v poprodajni dobavni verigi. Pri izpolnjevanju te naloge naj bi jim bilo rečeno, naj iščejo po podatkovnih zbirkah proizvajalcev tudi na podlagi splošnih identifikacijskih značilnosti vozila in pojmov, ki se v podatkovni zbirki uporabljajo za kategorije sestavnih delov, nadomestnih delov ter navodil za popravilo in vzdrževanje, po potrebi pa tudi drugih obstoječih vnosov.
- 16 Tožena stranka trdi, da je predpisano iskanje po VIN nujna posledica njenega poslovnega modela, da za svoje stranke proizvaja individualizirana vozila. Ker obstajajo številne različne konfiguracije vozil, naj bi bilo mogoče podatke, ki se nanašajo na določeno vozilo, natančno opredeliti le z iskanjem po VIN. Zato naj bi bilo tovrstno iskanje nujno. Poleg tega je v skladu z besedilom točke 6.1 Priloge X k Uredbi predviden le iskanje po VIN.
- 17 Razlago tožene stranke podpira dejstvo, da Uredba ne predpisuje izrecno iskanja po drugih merilih, razen VIN. V prid razlagi tožeče stranke pa govori dejstvo, da tako omejeno iskanje ne more biti skladno s smislom in namenom določb o dostopu do informacij, saj na primer izdajatelji tehničnih informacij in proizvajalci delov potrebujejo iskanje tudi po drugih merilih, da bi lahko opravljali naloge, povezane z njihovim poslovanjem v poprodajni dobavni verigi.
- 18 Kolikor tožeča stranka toženi stranki očita, da je v bistvu omogočila le iskanje po VIN, vendar neupravičeno ni zagotovila seznama vseh VIN svojih vozil, njeno stališče podpira tudi točka 66 Dopolnilnih smernic. V skladu s tem je VIN kot taka tehnična informacija, ki jo morajo v skladu s tem zagotoviti proizvajalci.

(c) Oblika izpisa

- 19 Tožena stranka meni, da če neodvisnim izvajalcem omogoča, da posamezne prikaze na zaslonu shranijo lokalno kot datoteko PDF, to izpolnjuje zahtevo iz

drugega stavka člena 61(1) Uredbe 2018/858, da se informacije o popravilu in vzdrževanju zagotovijo „v obliki strojno berljivih podatkovnih nizov, primernih za elektronsko obdelavo“. Te datoteke naj bi bilo mogoče nadalje obdelati z običajno programsko opremo. Pojem strojne berljivosti naj ne bi pomenil potrebe po možnosti takojšnje, avtomatizirane nadaljnje obdelave.

- 20 Po drugi strani pa tožeča stranka meni, da izraz „strojno berljivi podatkovni nizi, primerni za elektronsko obdelavo“ ne pomeni PDF, ki je narejen tako, da ga prepozna človek. „Strojna berljivost“ naj bi predpostavljala, da je format zasnovan ravno za strojno interpretacijo. V nasprotju s tem pa naj bi datoteka PDF človeškemu uporabniku omogočala le vizualen prikaz. Ker nima strukture, potrebne za avtomatizirano strojno nadaljnjo obdelavo, naj bi bili za nadaljnjo obdelavo potrebni dodatni vmesni koraki.
- 21 Pojasnilo v primerjavi s prejšnjo določbo iz člena 6(1) Uredbe št. 595/2009 v povezavi s členom 6(1) Uredbe št. 715/2007, da je treba informacije predstaviti v obliki strojno berljivih podatkovnih nizov, primernih za elektronsko obdelavo, naj bi v tem pogledu pomenilo izboljšanje položaja neodvisnih izvajalcev v primerjavi s prejšnjim pravnim položajem. Če bi zadostovalo posredovanje datoteke PDF, bi bilo treba informacije iz teh datotek še vedno pridobivati ročno, kar je zamudno. Le takojšnja in samodejna nadaljnja elektronska obdelava bi omogočila ustrezno obvladovanje količine podatkov in s tem izvajanje naloge v dobavni verigi.
- 22 Pri tem je treba ugotoviti, da PDF-format, kolikor se opredelitev pojma „strojno berljiv format“ iz uvodne izjave 35 Direktive 2019/1024 uporabi tudi za razlago člena 61(1) in (2) Uredbe 2018/858, nikakor ne bi izpolnjeval tam omenjenih zahtev v zvezi s tabelami in besedili, ker je mogoče datoteke PDF dalje obdelovati šele po vmesnem koraku (pretvorbi v drug podatkovni format). Zahteva iz zgornje uvodne izjave, da „programskim aplikacijam omogoča, da v njem zlahka določajo, prepoznavajo in izločajo določene podatke“, v primeru besedil in tabel zahteva tudi, da proizvajalec zagotovi ustrezen opis podatkovnega niza, saj sicer ni mogoče samodejno prepoznati osnovnih povezav in vsebine posameznih podatkovnih polj.

Tretje vprašanje za predhodno odločanje

- 23 Tožena stranka trdi, da Splošna uredba o varstvu podatkov prepoveduje posredovanje osebnih podatkov brez ustrezne pravne podlage. Kot dovoljenje naj bi prišel v poštev samo člen 6(1)(c) Splošne uredbe o varstvu podatkov, v skladu s katerim je obdelava zakonita, če je potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca (v tem primeru proizvajalca). Vendar pa naj člen 61(1) Uredbe 2018/858 ne bi pomenil take zakonske obveznosti. Uredba naj ne bi bila dovolj natančna, namen obdelave naj ne bi bil jasno opredeljen in v Uredbi ni ničesar o varstvu podatkov.
- 24 Tožeča stranka trdi, da VIN za proizvajalce niso osebni podatki v smislu člena 4(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov, če – in tako naj bilo ponavadi – nimajo

razumne dejanske ali pravne možnosti, da bi na podlagi VIN sklepali o fizični osebi. To naj bi veljalo zlasti za toženo stranko, saj kupci gospodarskih vozil praviloma niso fizične osebe. Če bi šlo v posameznih primerih pri VIN za osebni podatek, bi tožena stranka lahko podatke vsekakor dala na voljo v skladu s členom 6(1)(c) Splošne uredbe o varstvu podatkov. Člen 61(1) Uredbe 2018/858 naj bi bil v zvezi s tem ustrezna pravna podlaga, saj od proizvajalcev zahteva, da posredujejo informacije, povezane z VIN.

- 25 Razlago tožene stranke bi lahko podpiralo dejstvo, da Uredba izrecno ne omenja vidikov varstva podatkov. V prid mnenju tožeče stranke govori dejstvo, da VIN za proizvajalce na splošno niso osebni podatki, tako da se Splošna uredba o varstvu podatkov v zvezi s tem sploh ne bi mogla uporabiti, in da bi bil člen 61(1) Uredbe 2018/858 lahko potrebna „zakonska obveznost“ v smislu člena 6(1)(c) Splošne uredbe o varstvu podatkov kot podlaga za obdelavo podatkov na podlagi te uredbe.

DELOVNI DOKUMENT